स्वदेशादेव नयविद्वशं नीतिः समं नृपैः ।
वृद्धान् पप्रच्छ निर्गच्छन् कश्मीरद्वारगोचरान् ॥ ४०४ ॥
पितामहस्य नः सैन्यं कियन्निर्गच्छतोऽभवत् ।
इति ब्रूताथ यात्रासु यूयं संख्यातसैनिकाः ॥ ४०५ ॥
कृतस्मितास्तमूचुस्ते किं प्रश्नेनामुना प्रभो ।
वस्तु कश्चिदतिक्रान्तं नानुकर्तुं क्षमोऽधुना ॥ ४०६ ॥
कर्णिरिथानां तस्यासीत् सपादं लक्षमीशितुः ।
अशीतिस्तु सहस्राणि देवस्याथ जयोद्यमे ॥ ४०७ ॥
तदाकर्ण्य जयापीडो बद्ध मेने न निर्जयं ।
क्षिप्रं क्षितेः संकुचत्याः कालस्य बलवत्तया ॥ ४०८ ॥
जिगीषोः क्ष्माभुजस्तस्य भावमालोक्य तादृशं ।
दध्युर्भावज्ञतां वृद्धा ललितादित्यभूपतेः ॥ ४०९ ॥
तस्य दूरप्रयातस्य श्यालो जज्जाभिधो बलात् ।
द्रोहेणाक्रम्य कश्मीरान् स्वयं भेजे नृपासनं ॥ ४१० ॥
दिने दिने राजसैन्यात् स्वदेशस्मारिणास्ततः ।
सैनिकाः स्वान्यवर्तन्त स्वामिभक्तिपराङ्मुखाः ॥ ४११ ॥
प्रख्यापयिष्यन् स्वामेव शक्तिं परिकरं विना ।
निश्चिकाय जयापीडो युक्तां काञ्चित् तु संविदं ॥ ४१२ ॥
अभङ्गुरास्तेऽभिमानास्तस्यैवासन् मनस्विनः ।